AD QVODLIBETARIAM

QVAESTIO MEDICA

MATVTINIS EXAGITANDA DISPVTATIONIBVS IN SCHOLIS MEDICORVM die Iouis 21. Nouembris, Spectatissimo viro D. Petro Ponson Doctore Medico, moderatore prudentissimo.

Est ne proprij cordis in fœtu actio vt hepatis & cerebri?

245

VLTIMI alimenti residuum, ex toto corpore testium vi congenita attractum, illorúmque substantia elaboratum, spirituum denique concursu fœcundum, semẽ nuncupatur: quod ab vtroque parente actu iam animatum, in vteri fundum nec non ceruicem, in grauidis præsertim, emissum, eiusque sinu vnico non multiplici conceptum, proximum ortus nostri principium instituit natura, ex quo & materno sanguine, altero generationis nostræ non solum materiali, sed etiam efficiente principio, fœtus partes omnes simul constituerentur: tribus imprimis conformatis vitæ principiis, hepate, corde, cerebro, horumque præcipuis iisque similaribus instrumentis, vena, arteria, neruo, quorum opera, hæc tria facultatum (quibus vita definitur) velut promptuaria, triplicem spiritum vnâ cum facultate, corporis singulis partibus subministrarent, insitisque vitali & naturali facultatibus, suppetias ferrent, humidi primigenij exhaustu perpetuo dissolutis.

CONFORMATAS fœtus partes, cum nutriri esset necesse, maternus sanguis ex coctione secunda superfluus, nullo qualitatis vitio, per venam vmbilicalem effusus, hepar sanguinis fontem, venarum nutritionisque principium adit, eiusque parenchyma effingit: In cuius deinceps officina, maternus idem sanguis semel atque iterum confectus, fœtus naturam asciscens, secretis reliquis inutilibus, bile, sero, pituita, & melancholico humore purior, partibúsque alendis iam idoneus, per venas exiles tenui sero dilutus, naturali spiritu velut manu deduceretur in vniuersam corporis molem, vbi partis cuiusque innato calore denuò elaboratus defæcatusque, per cutis poros educta seri portione, tandem facesseret in fœtus substantiã, cuius perennis effluxus alimento simili resarciri debuerit.

PROPAGATA venarum sobole, & iecoris parenchymate compacto, cum perfectiorem ex corde viuendi rationem appeteret fœtus, duæ arteriæ vmbilicales ad securitatem in iliacas insitæ procreantur: è quibus producta aorta sanguinem vitalem è matris arteriis ad cordis fabricam hauriret, valuulis nondum illi oppositis, quæ intus apertæ, foris clausæ, corde iam absoluto nihil quicquam admittunt, ita vt ne spiritum quidem & sanguinem vitalem maternum affluẽtem ad vitæ munus necessarium, læuum cordis sinum subire sinant, quem idcircò in summo aortæ orificio diutius morantem non sine summo vitæ periculo putrere necesse foret, ni natura solers anastomosin arteriæ magnæ cum vena arteriosa pulmoni nutriendo destinata, vitalem istum sanguinem in venam arteriosam deriuari curasset, pulmoni alendo accommodatum, qui licet immotus (quippe cum ore non respiret fœtus in vtero) ex tenui tamen pura puta sanguinis portione conflatus, purum tenuémque sanguinem in alimentum desiderabat.

MATERIÆ defectu cum embryi cor staret immotum, illiusque otiosa quiesceret vitalis facultas, natura rationis & consilij plena, alteram anastomosin venæ cauæ cum arteria venosa parauit: cuius beneficio sanguis longo viæ tractu præparatus, è vena caua, rectà ferretur in arteriam venosam, mox sinistrum cordis ventriculum ingressurus, cuius perenni systole & diastole ab arteriarum pulsu omnino diuersa, rursus excoctus, spiritus naturam sortitus, corpori vniuerso per arterias distribueretur, vimque propriam proprij cordis impertiret, quod principale corporis regimen partibus omnibus vitam fœnerat.

CEREBRI postrema fuit ex semine formatio, animali facultate non ita necessaria, cuius etiam sunt obscuræ vires in fœtu tenello, qui naturali imprimis & vitali facultate vigente, partium nutritioni & accretioni duntaxat studet totúsque incumbit, licet temporis progressu, quæ immodico cerebri humore obruta veluti sopita animalis facultas videbatur, discusso torpore, tandem exsurgat ad opus, seseque manifestet motu, tardiùs quidem fœminis, maribus ocyùs cuius tamen in vtrisque, vt ad partum triplex interuallum est, sic à conformatione, duplex, firmatis partibus, quarum robore viribúsque indigeret ad agendum motrix facultas, ab appetnte distincta, qua iam instructus fœtus, mox rationis lumine illustratur mente cœlitùs infusa.

Ergo proprij cordis in fœtu actio est vt hepatis & cerebri.

PONEBAT NICOLAVS PIETRE PARISINVS, ANNO DOMINI 1596.

DOMINI DOCTORES DISPVTATVRI.

M. Ioannes le Moyne.
M. Stephanus du Four.
M. Claudius Boyuin.
M. Philippus Harduin de sainct Iacques
M. Claudius Fauuelet.
M. Ludouicus Dreux.
M. Hugo Preuosteau.
M. Nicolaus Ellain.
M. Nicolaus Millot Dec. & Medicus Regius.